

МАРШРУТИ ТА ОБХОДИ В ГРАФАХ

1. Маршрути в графі

Означення. *Маршрутом M в графі $G = (V, E)$ називається така послідовність вершин і ребер, які чергуються:*

$$M : v_1, e_1, v_2, e_2, \dots, e_{k-1}, v_k,$$

в який будь-які два сусідніх елементи інцидентні. В орієнтованому графі v_i - початок ребра e_i , v_{i+1} - кінець ребра e_i

Зауваження. Це означення є загальним для псевдо-, мульти-, і орграфів. Для “звичайного” графа досить вказати тільки послідовність v_1, v_2, \dots, v_k його вершин або послідовність e_1, e_2, \dots, e_k його ребер.

Очевидно, маршрут M можна задавати послідовністю вершин, а також послідовністю ребер.

Означення. *Вершина v_1 називається **початком маршруту**, вершина v_k називається **кінцем маршруту**. Вершини, інцидентні ребрам маршруту, крім початкової і кінцевої, називаються **внутрішніми або проміжними**.*

Оскільки різні ребра маршруту можуть бути інцидентними одній і тій самій вершині, початок або кінець може одночасно виявитися і внутрішньою вершиною.

Зауваження. Вважається, що орієнтований маршрут орієнтований від початку до кінця.

Для будь-якого ребра, що належить маршруту M , будемо говорити, що маршрут M проходить через це ребро, аналогічно, для будь-якої вершини, що належить маршруту M , будемо говорити, що маршрут M проходить через цю вершину.

Означення. *Маршрут $M : v_1, v_2, \dots, v_k$, який має початок v_1 і кінець v_k , називається **сполучним**. Маршрут M називається **замкненим**, якщо його початок і кінець збігаються: $v_1 = v_k$. В протилежному випадку маршрут називається **відкритим**. Ділянкою маршруту M називається відрізок e_i, e_{i+1}, \dots, e_j маршруту M який є маршрутом.*

Означення. *Маршрут M називається **ланцюгом**, якщо всі його ребра різні. Маршрут M називається **простим ланцюгом**, якщо всі його вершини різні.*

Означення. *Замкнений ланцюг називається **циклом**. Замкнений простий ланцюг називається **простим циклом**. Граф без циклів називають **ациклічним**.*

Для орграфів ланцюг називається шляхом, а цикл – контуром.

Зауваження. Фактично циклом вважається циклічно впорядкована послідовність вершин і ребер, у якій два сусідніх ребра мають загальну вершину.

Означення. Довжиною маршруту (ланцюга, простого ланцюга) називається число ребер у порядку їхнього проходження.

Маршрут, що складається з однієї вершини, має нульову довжину.

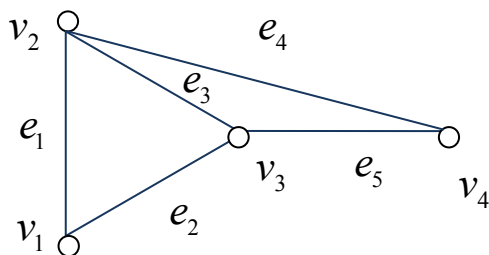
Означення. Мінімальна довжина простого ланцюга з початком v_i і кінцем v_j називається відстанню $d(v_i, v_j)$ між цими вершинами.

Означення. Діаметром графа G називається відстань між двома найбільш віддаленими одна від одної вершинами.

Приклад 1. Нехай $V = \{v_1, v_2, v_3, v_4\}$,

$$E = \{e_1 = (v_1, v_2), e_2 = (v_1, v_3), e_3 = (v_2, v_3), e_4 = (v_2, v_4), e_5 = (v_3, v_4)\}.$$

В графі виділимо наступні маршрути:

v_1, v_2, v_4 – маршрут з вершини v_1 до вершини v_4 довжини 2 – простий ланцюг,

v_1, v_3, v_2, v_4 – маршрут з вершини v_1 до вершини v_4 довжини 3 – простий ланцюг,

v_1, v_3, v_2, v_4, v_3 – ланцюг довжини 4, який не є простим (всі ребра різні, але вершина v_3 зустрічається двічі),

v_1, v_2, v_3 – простий ланцюг довжини 2,

v_1, v_2, v_3, v_1 – простий цикл,

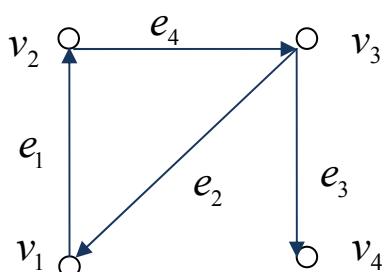
v_1, v_2, v_4, v_2 – маршрут довжини 3, який не є ланцюгом, ні простим ланцюгом (ребро (v_1, v_4) і вершина v_2 зустрічаються двічі).

Відстань $d(v_1, v_4)$ між вершиною v_1 і вершиною v_4 дорівнює 2.

Приклад 2. Нехай $V = \{v_1, v_2, v_3, v_4\}$,

$$\vec{E} = \{e_1 = (v_1, v_2), e_2 = (v_3, v_1), e_3 = (v_3, v_4), e_4 = (v_2, v_3)\}.$$

В графі виділимо наступні маршрути:

v_1, v_2 – простий шлях з вершини v_1 до вершини v_2 довжини 1,

v_1, v_2, v_3 – простий шлях з вершини v_1 до вершини v_3 довжини 2.

v_1, v_2, v_3, v_1 – простий контур довжини 3.

Теорема (про число маршрутів довжини k , які з'єднують будь-яку пару вершин графа). Нехай $A = A(G)$ – матриця суміжності графа $G = (V, E)$ і $|V| = n$. Тоді $(A^k)_{ij}$ є число маршрутів довжини k від v_i до v_j .

Доведення. Використаємо індукцію по k .

Для $k = 1$ маршрут довжини 1 саме є ребром G , отже, результат теореми при $k = 1$ випливає з означення матриці суміжності A .

Нехай результат теореми має місце для $k-1$. $(A)_{ij} = a_{ij}$, $(A^{k-1})_{ij} = L_{ij}$, тоді

$$(A^k)_{ij} = (A^{k-1} \cdot A)_{ij} = \sum_{s=1}^n L_{is} \cdot a_{sj},$$

де L_{is} – число маршрутів довжини $k-1$ від v_i до v_s , a_{sj} – число маршрутів довжини 1 від v_s до v_j . Отже, $L_{is} \cdot a_{sj}$ – число маршрутів довжини k від v_i до v_j , де v_s – передостання вершина маршруту.

Звідси випливає, що $\sum_{s=1}^n L_{is} \cdot a_{sj}$ є число маршрутів довжини k від v_i до v_j . \square

Наслідки з теореми:

Наслідок 1. Маршрут від вершини v_i до вершини v_j ($i \neq j$) в графі $G = (V, E)$ існує тоді і тільки тоді, коли (i, j) -й елемент матриці $A + A^2 + \dots + A^{n-1}$ не дорівнює нулю.

Наслідок 2. Маршрут від вершини v_i до вершини v_j в графі $G = (V, E)$ існує тоді і тільки тоді, коли (i, j) -й елемент матриці $A + A^2 + \dots + A^{n-1} + A^n$ не дорівнює нулю.

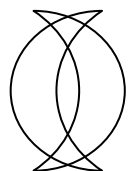
2. Обходи в графах

1) Ейлерові графи

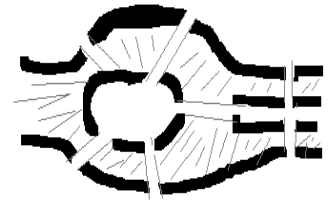
Означення. Цикл називається **ейлеровим**, якщо кожне ребро графа бере участь у його утворенні один раз. Граф, що містить ейлерові цикли, називається **ейлеровим**.

Зауваження. Ейлерів цикл можна вважати слідом пера, що вичерчує цей граф, не відриваючись від паперу. Таким чином, ейлерові графи – це такі графи, які можна зобразити одним розчерком пера, причому процес зображення, починається і кінчається в одній і тій же точці.

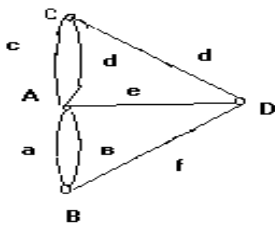
Приклад 17 ейлерового циклу: шаблі (знак) Магомета.

При яких умовах граф містить цикл, який проходить через кожне його ребро, встановив Леонард Ейлер в 1736 році. Задача про існування ейлерового циклу виникла в т.зв. «Задачі про кенігсберзькі мости». Розташування мостів у м. Кенігсберзі в часи Ейлера мало вид:

У задачі потрібно пройти кожен міст по одному разу і повернутися у початкову частину міста. Побудуємо граф задачі, у якому кожній частині міста відповідає вершина, а кожному мосту – ребро, інцидентне вершинам, що відносяться до частин, які з'єднуються.

Обходу мостів відповідає послідовність ребер графа задачі, у якій два сусідніх ребра мають загальну вершину, тобто маршрут. Оскільки наприкінці обходу треба повернутися у початкову частину міста і на кожному мосту треба побувати по одному разі, цей маршрут є простим циклом, що містить усі ребра, тобто ейлеровим.

Постановка і розв'язання цієї задачі Л. Ейлером знаменувала початок розробки теорії графів.

Теорема Ейлера. *Скінченний неорієнтований граф G є ейлеровим тоді й тільки тоді, коли ступені всіх його вершин парні.*

Щоб знайти хоча б один ейлерів цикл в ейлеровому графі G , тобто занумерувати ребра графа числами $1, 2, \dots, |E|$ так, щоб номер, привласнений ребру, вказував, яким за рахунком це ребро проходиться в ейлеровому циклі, можна скористатися наступним алгоритмом.

Алгоритм Флері

Крок 1. Починаючи з довільної вершини u , привласнити довільному ребру (u, v) номер 1. Потім викреслити ребро (u, v) і перейти у вершину v .

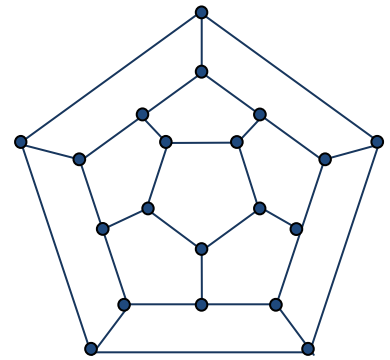
Крок k для будь-якого $k > 1$. Нехай w – вершина, в яку перейшли в результаті виконання попереднього кроку, і k – номер, привласнений деякому ребру на цьому кроці. Вибрати будь-яке ребро, інцидентне вершині w , привласнити вибраному ребру номер $k + 1$ і викреслити його.

Повторювати крок k доти, поки не всі ребра викреслені.

2) Гамільтонові графи

Означення. *Простий цикл називається гамільтоновим, якщо кожна вершина графа бере участь у його утворенні один раз. Граф, що містить гамільтонові цикли, називається гамільтоновим. Гамільтоновим називають і простий ланцюг, що містить кожну вершину графа.*

Слово «гамільтоновий» в цих означеннях пов'язане з ім'ям відомого ірландського математика У. Гамільтона, яким в 1859 році запропонована наступна гра «Кругосвітня подорож». Кожній з 20 вершин додекаедра (див. малюнок) приписано назву одну з крупних міст миру. Потрібно, переходячи від одного міста до іншого по ребрах додекаедра відвідати кожне місто точно один раз і повернутися в початкове місто.

Теорема Оре. (О.Оре) Якщо для будь-якої пари u, v несуміжних вершин графа G виконується рівність $d(u) + d(v) \geq |V|$, то G – гамільтоновий граф.

Якщо в графі G порядку n зафіксувати одну вершину і обхід завжди починати з неї, то будь-якому гамільтоновому циклу очевидним чином буде відповідати перестановка елементів множини V . Тим самим знайти гамільтоновий цикл або переконатися у відсутності такого циклу можна шляхом перебору $(n-1)!$ перестановок. Якщо граф G гамільтоновий, то виконати цей перебір в повному об'ємі доведеться тільки у разі крайньої невдачі – коли потрібна, тобто така, що відповідає гамільтонову циклу перестановка зустрінеться останньою в цьому процесі. Якщо ж G – негамільтоновий граф, то діючи так само, доведеться у будь-якому випадку перевірити все $(n-1)!$ перестановок. На жаль, алгоритмів знаходження гамільтонового циклу не існує, тому на практиці застосовують різні алгоритми часткового перебору. Крім того, в загальному випадку, немає способу визначення гамільтоновості графа.

У багатьох прикладних задачах потрібно будувати гамільтоновий ланцюг, а не цикл. Граф, що містить такий ланцюг, називається **трасованим**.